

[Glistrup.]

skal meget henstille, at man tager hr. Poulsaards dagsorden til afstemning først. Det er således, at ethvert medlem af en parlamentarisk forsamling må have lov til at få sine forslag til afstemning, for så vidt de ikke strider mod noget, som en af de andre forslagsstillere har fået vedtaget. Konkurrerende dagsordener kan selvfølgelig ikke sættes til afstemning lige efter hinanden, men de to dagsordener, den af hr. Lysholt Hansen fremsatte og den af hr. Poulsaard fremsatte, er jo bestemt ikke konkurrerende dagsordener. Jeg erkender — og det skyldes ikke fremskridtspartiet — at der er sket en teknisk fejl i slutningen af hr. Poulsaards dagsorden, hvor der er kommet til at stå, at tinget går over til næste sag på dagsordenen, medens der burde have stået, at man fortsætter behandlingen af sagen, nemlig med at få hr. Lysholt Hansens dagsorden derefter sat til afstemning. Men en sådan teknisk petitesse bør selvfølgelig ikke anfægte selve realiteten i tingene, og realiteten i tingene er, at det danske folk ikke vil kunne forstå det, hvis dette ting afslutter behandlingen af denne meget vigtige sag, uden at man fra folketingets side klart har givet til kende, hvem der i folketinget stemmer for, at man synes, det var rigtigt, at Jens Jørgen Thorsen fik bevilget de 900.000 kr., og hvem der er imod. Det tema må under alle omstændigheder til afstemning, for det er jo det, der er realiteten bag dette her. Derfor er det så uhyre vigtigt for hele folketingets anseelse, at man uanset en eventuel lille ændring i en bisætning i slutningen af dagsordenen, som skyldes en fejl, virkelig får fastslået gennem en afstemning, hvorvidt man godkender eller fordømmer det, filminstituttet har gjort i denne sag.

Dernæst må jeg med hensyn til ændringsforlaget til hr. Lysholt Hansens dagsorden opfordre dem til at stemme for, som endnu bevarer mindet om systemskiftets venstrefolks kamp ned igennem de sidste årtier af det nittende århundrede. Det, som ændringsforlaget går ud på, er jo at ændre hr. Lysholt Hansens teknokratiske formulering til, at der virkelig kommer en fastslåen af det, som hele kampen blev ført for igennem et helt slægtled i Estrupiatets tid,

nemlig for, at folketinget er det højeste, ingen over, ingen ved siden af folketinget, når det gælder bevillingsretlige spørgsmål. De, der mener og føler noget for dette meget væsentlige afsnit i vor historie, de, der mener, at Christen Berg, Viggo Hørup osv. kæmpede kampen rigtigt, de mennesker bør stemme for hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s ændringsforslag til det af hr. Lysholt Hansen stillede dagsordenforslag.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Ninn-Hansen)
(KF):

Jeg skal ikke gå ind på de procedurespørgsmål, hr. Glistrup har rejst; sædvanligvis mener jeg trygt, man kan overlade det til formanden, det har jeg altid selv gjort her i folketinget, og det vil jeg også gerne gøre ved denne lejlighed.

Men inden hr. Glistrup går ned på sin plads, vil jeg gerne spørge hr. Glistrup, hvad han mener om indholdet af hr. Poulsaards dagsorden. Så vidt jeg husker, står der, at man skal fordømme den bevilling, som bestyrelsen har givet — efter at en advokat havde indsendt ansøgningen. Jeg vil meget gerne høre, om hr. Glistrup i dag mener, at den ansøgning, der i sin tid blev indsendt, er en ansøgning, der i dag skal fordømmes.

Glistrup (FP):

Jeg mener præcis det samme, som jeg hele tiden har ment; ansøgningen skal bestemt ikke bedømmes, den skal berømmes, for den har været med til at rode op i det morads, der blev skabt, da 5 partier her i maj 1972 enstemmigt gennemførte filmloven. Som hr. Poul Hartling rigtigt fremhævede i formiddags, er det den ansøgning og dens bevilling, der har skabt mulighed for, at vi kan få en fornuftig kunstlovgivning her i landet, hvad vi ikke havde kunnet få uden den fornuftige ansøgning. Men det, der skal fordømmes, er, at filminstitutets folk, folk, der virker i offentlig tjeneste og hverv, imødekommer ansøgningen. Derfor støtter jeg 100 pct. hr. Poulsaards dagsordensforslag og havde også gjort det for 3 år siden.